

MOTAĆ (5) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf motać (2). \diamond *praes 3 sg* mota (1). \diamond *3 pl* motają (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. *Zwijąć coś wokół czegoś tak, aby powstał motek; illigare, impedire, innectare, inserere, intricare, involvere Cn (1) : Nam każą domá siedzieć/ prząść kądziel á motać BielSjem 7.*

2. *Przeinaczać, kręcić, fałszować; contortuplicare Calep; irretire, perplexari Cn (4) : Contortuplicare – Motacz wikłacz. Calep 253b.*

motać czym (2): A iáko wicher piorkiem/ ták fwiátem [diabły] motáią. RejWiz. 156v. Cf »rzeczą motać«.

motać kogo czym (1): niektórzy z poddanych náfzych od wiele lat w Rzymie miefzkáiąc [...] infzych tu w królestwie miefzkájących pokoiowi y Bozkim poślugóm oddáné/ Pozwy do Rzymfkiego Dworu wyzywáią/ práwy motáią [litibus involunt; práwy ie motáią JanStat 200]/ y rozmáicie trapią SarnStat 175.

Zwrot: »rzeczą motać« = mówić dwuznacznie, niejasno (1): Flexiloquus Cicer. Qui ambigua et obscura loquitur, Ktory y ták y owák rzeczą mota. Mącz 130a.

Synonimy: 1. zwijąć; 2. fałszować, kręcić, wikłać, wywracać.

Formacje współrdzenne: motać się, pomotać, pomotać się, umotać, umotać się, wymotać się, zamotać, zamotać się; wmotawać, zamotawać; przymotować, rozmotować, zamotować; wmotywać, zamotywać.

Cf MOTOWĄZ